

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 330/2025-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 42Ek/991/2022 z 26. marca 2024 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 3. júna 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto rozhodnutia. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a priznať mu náhradu trov vzniknutých v konaní pred ústavným súdom. Súčasne žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom podľa § 37 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).
2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že sťažovateľ má v exekučnom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 42Ek/991/2022 postavenie povinného. Exekučné konanie sa začalo 1. apríla 2022 doručením návrhu oprávneného – obchodnej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. (ďalej len „oprávnený“) – na vykonanie exekúcie, ktorej podkladom je platobný rozkaz Okresného súdu Brezno sp. zn. 2Rob/30/2011 z 8. júna 2011 vydaný vyšším súdnym

úradníkom. Exekučný súd udelil 10. mája 2022 súdnemu exekútorovi Mgr. Martinovi Petruškovi poverenie na vykonanie exekúcie. Pôvodné exekučné konanie vedené pod sp. zn. EX 167/2012 bolo zastavené podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene doplnení niektorých zákonov a oprávnený následne podal opätovný návrh na vykonanie exekúcie.

3. Uznesením sp. zn. 42Ek/991/2022 z 13. júla 2023 okresný súd obsadený vyšším súdnym úradníkom zamietol návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

3.1. Konštatoval nedodržanie 15-dňovej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, keďže upovedomenie o začatí exekúcie bolo sťažovateľovi doručené 13. júna 2022 a návrh na zastavenie exekúcie podal až 13. februára 2023. Skutočnosti, ktoré sťažovateľ v návrhu na zastavenie exekúcie namieta, pritom nemajú povahu skutočností, ktoré nastali až po uplynutí tejto lehoty. S poukazom na rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. PLz. ÚS 1/2022 z 15. júna 2022 sa okresný súd oboznámil so spotrebiteľskou zmluvou – zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z 13. júna 2006, pričom nezistil existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré by mali vplyv na vymáhaný nárok. Pokiaľ ide o sťažovateľom namietanú neprijateľnú zmluvnú podmienku týkajúcu sa úroku a istiny, okresný súd konštatoval, že sťažovateľ sa obmedzil len na všeobecné tvrdenia. K výhrade sťažovateľa, že sa nikdy nezúčastnil súdneho konania v uvedenej veci a nemohol sa tak vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, súd zdôraznil, že sťažovateľ mal možnosť podať opravný prostriedok v základnom konaní a vyjadriť sa k žalovanému nároku po stránke skutkovej i právnej, no túto možnosť nevyužil.

4. Proti predmetnému uzneseniu sťažovateľ podal sťažnosť, ktorú sudca okresného súdu napadnutým uznesením zamietol ako nedôvodnú podľa § 250 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

4.1. V celom rozsahu sa stotožnil s názorom vyššieho súdneho úradníka, že návrh na zastavenie exekúcie bol sťažovateľom podaný oneskorene, pričom rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. PLz. ÚS 1/2022 z 15. júna 2022 nemôže byť považované za skutočnosť, ktorú má na mysli § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Akcentujúc koncentračnú zásadu, zastával názor, že skutočnosti, ktoré sťažovateľ uviedol až po uplynutí 8 mesiacov od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, mohol uplatniť už v lehote 15 dní od jeho doručenia, a preto na ne nemožno prihliadnuť.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu namieta, že závery okresného súdu sú protirečivé, nepresvedčivé a nerešpektujúce princípy na ochranu spotrebiteľa vychádzajúce zo smernice Rady 93/13/EHS. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Súdného dvora vo veci C-470/12, z ktorého vyplýva povinnosť súdu skúmať nekalú povahu zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve aj bez návrhu, a tým odstrániť nerovnováhu medzi dodávateľom

a spotrebiteľom. Zdôraznil, že aktivita spotrebiteľa z pohľadu skúmania neprijateľných zmluvných podmienok je irelevantná aj podľa aktuálnej judikatúry ústavného súdu. Zdôraznil, že odmietnutím preskúmania neprijateľných podmienok vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy za situácie, ak je exekučným titulom platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom, okresný súd rezignoval na poskytnutie efektívnej ochrany spotrebiteľovi. Sťažovateľ pritom v návrhu na zastavenie exekúcie výslovne špecifikoval, že neprijateľnú zmluvnú podmienku predstavuje ustanovenie zmluvy, ktoré veriteľovi zachováva aj po odstúpení od zmluvy nárok na zmluvný úrok aj iné poplatky a sankcie. Domnieval sa pritom, že súd pozná právo, a preto on nemusí špecifikovať konkrétne ustanovenie predmetnej zmluvy. Sťažovateľ je presvedčený, že tým došlo k zásahu do jeho práva na spravodlivé súdne konanie.

III.

Posúdenie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu a rozhodnutie ústavného súdu

6. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak.

7. Podľa § 37 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Trovy ustanoveného právneho zástupcu znáša štát.

8. Z citovaného § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ústavný súd môže sťažovateľovi na jeho žiadosť ustanoviť právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ak to odôvodňujú jeho majetkové pomery a ak nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

9. Vzhľadom na žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu, ktorú sťažovateľ odôvodňoval svojou nepriaznivou finančnou situáciou, ústavný súd vyzval 21. mája 2025 sťažovateľa na preukázanie jeho majetkových a osobných pomerov a na ten účel mu v lehote 10 dní predložil vyplnené tlačivo o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch. Výzva ústavného súdu bola sťažovateľovi účinne doručená 26. mája 2025, čo vyplýva z údajov na doručke. Sťažovateľ však v stanovenej lehote ani do rozhodnutia ústavného súdu o jeho ústavnej sťažnosti na predmetnú výzvu žiadnym spôsobom nereagoval, čím sám svojou nečinnosťou znemožnil posúdenie jeho majetkových pomerov zo strany ústavného súdu. Uvedené vylučuje záver o tom, že majetkové pomery sťažovateľa odôvodňujú ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, a preto jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nemohol vyhovieť.

10. Sťažovateľ podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde teda nie je zastúpený advokátom v konaní o svojej ústavnej sťažnosti, a to má za následok jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý

je podaný navrhovateľom bez zastúpenia a ústavný súd nevyhovel žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu